

קבוצה דיאדתית הורה ילד

מנחות: קלרה מזרחי ושירן אבוחצירה.

מדריכה: טלי ויזר – תחנה למניעת אלימות במשפחה.

הקבוצה התקיימה בין התאריכים: מאי – אוגוסט.

מטרת הקבוצה: חיזוק הקשר בין ההורה לילד, הקניית זמן איכות ושיפור הקשר תוך כדי מתן מקום ייחודי למקום הילד בקשר עם ההורה.

אוכלוסיית היעד: ילדים שהיו חשופים לאלימות פיזית/רגשית.

ילדים שסובלים מהזנחה פיזית/רגשית.

הורים משתפי פעולה עם תובנות ומוטיבציה לשינוי.

הרכב הקבוצה:

נבחרו 5 זוגות המורכבות מאם וילד/ה. מתוכם:

2 אמהות גרושות, אם נשואה, אם אלמנה, ואם נשואה בשנית.

הילדים היו בין הכיתות א'-ב': 3 בנות ו 2 בנים.

בפועל הקבוצה התקיימה מ 4 זוגות.

מבנה הפגישות:

התקיימו 12 מפגשים שהיו מורכבים מ: 2 מפגשי הכרות, 8 מפגשי תוכן ו 2 מפגשי סיום ופרידה. לפני כל מפגש, התקיימה הדרכה במשך שעה עם טלי, במהלך ההדרכות, נבנה קשר של אמון בינו לבין המדריכה, ובין הקו. חשנו בנוח לשתף בקשיים, לבטים, פחדים, התלבטויות וכן הצלחות. הרגשנו שההדרכה אכן תרמה, כיוונה ואף העשירה אותנו.

מבנה כל מפגש: פתיחה קבועה (איך עבר השבוע, איך יצאתם מפגישה קודמת). פעילות משותפת בין הדיאדות/ניצירות, משחקי תפקידים, תאטרון, סיפורים). ניתוח, דיון וסיכום (הצגת הפעילות ע"י הדיאדות, ניתוח מעמיק, השלכות, שיקוף וסיכום).

תוכן המפגשים:

- הפגישות הראשונות כללו הכרות ובניית חוזה קבוצתי בשיתוף כל חברי הקבוצה, בסוף בניית החוזה, כל חברי הקבוצה נדרשו לחתום ולעמוד בכללים. לציין כי הילדים חששו לקחת אחריות ולחתום על החוזה ומצד שני הייתה הרגשה של "אני חשוב" "יש לי מקום".
- דרך החוזה הקבוצתי בדקנו את הכללים בכל משפחה, הצורך של כל משפחה, ונקודת הסתכלות של כל אחד על הכללים.
- בהמשך, בדקנו את הציפיות של כל משתתף מהקבוצה, ציפיות אישיות וציפיות אשר רצו לקבל מהקבוצה עצמה. המשתתפים כתבו פתקים באיזה מקום הם נמצאים היום והיכן רוצים לראות את עצמם בסוף המפגשים. חברי הקבוצה ציירו וחשבו על מקום שעושה להם טוב ומה הסיבה לכך שעושה להם טוב, לאחר מכן הנושא הושלך על הקבוצה- מה כל אחד זקוק או מצפה מהקבוצה על מנת להרגיש בה טוב.
- בהמשך המפגשים התוכן העמיק יותר, כאשר בהדרגה חברי הקבוצה נפתחו והחלו לשתף. דיברנו על תפקידים במשפחה- תפקידים רגשיים ותפקידים פיזיים. דרך זה עלו נושאים רגישים כמו אובדן אב, גירושים כאשר במצבים אלו נותרו תפקידים אשר לא ניתן למלא. בנוסף, נראה כי חלק מהילדים סיגלו לעצמם תפקידים הוריים כמו: לבשל, לשטוף כלים,

עיריית אשדוד | המנהל לשירותים חברתיים

לטפל באחים. וכן תפקידים רגשיים כגון: לדאוג להורים, לשמור וכד'. בהקשר לנושא זה התקיים דיון על תפקידים נוספים כגון: לכעוס, להעניש, להציב גבולות, דיברנו על ביטויי כעסים בדרכים שונות של ההורים והן של הילדים וכן על דרכים לשליטה בכעסים וכיצד לתעל את הכעס למקום אחר.

- בפעילות דיאדית ביקשנו שכל אחד יפסל את השני וידבר על תכונות/דברים טובים שהם רואים אחד בשני, והאם יש תכונה שהיו רוצים לשנות. בפעילויות אלו עלה צורך של הילדים ליותר זמן איכות עם הוריהם ולעומתם, הצורך של ההורים למרחב אישי, לגבולות ולזמן אישי לעצמם.
- נראה כי האימהות זקוקות לאישור על כך שהם אימהות מיטיבות עבור ילדיהן והתאכזבו מאוד כאשר לא קיבלו מספיק חיזוקים מהילדים. היפוך התפקידים היה ניכר מאוד במפגשים אלו כאשר היה נראה כי גם הילדים לקחו אחריות וניסו להרגיע את האימהות וכן לספק להן מה שרצו לשמוע.
- במפגשים האחרונים דיברנו על פרידה ונטישה ועל ההבדלים בניהם. פיתחנו את הנושא באמצעות פעילות דיאדית בה נתבקשו הזוגות להמציא סיפור דמיוני על נטישה או פרידה. דרך פעילות זו שיתפו חברי הקבוצה בנטישות או פרידות אישיות אשר חוו בעצמם (מוות, גירושין). מפגש זה היה מחד מלווה בתחושות קשות ועצובות ומאידך, גרם לקרבה נוספת ולפתיחות בין חברי הקבוצה.
- הפגישה האחרונה הייתה פגישת פרידה, בה נערכה מסיבת פרידה אשר כללה כיבוד. המפגש היה בעיקרו חוויתי. במהלך המפגש פתחנו את הפתקים אשר המשתתפים כתבו בתחילת הקבוצה לגבי ציפיותיהם וכל חבר קבוצה שיתף בחוויות שלו ובתרומת הקבוצה לחייו. נערך משחק חוויתי המכוון לזיכרונות מהקבוצה, בו כל משתתף הרים פתק והיה צריך להיזכר באירועים/רגעים משמעותיים שהיו במהלך הקבוצה (רגע מצחיק/ רגע מרגש/ רגע עצוב). בחלקו האחרון של המפגש, המשתתפים קיבלו פידבק לגבי התהליך שעברו דרך העיניים שלנו ואת הדרך שכל אחד מהם עשה וכן קיבלו שי צנוע עם הקדשה אישית לכל זוג.